

РЕШЕНИЕ

№ 752

гр. Шумен, 14.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, IX-И СЪСТАВ, в публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Димитър П. Димитров

при участието на секретаря Татяна Б. Тодорова
като разгледа докладваното от Димитър П. Димитров Гражданско дело № 20223630100518 по описа за 2022 година

Производството е образувано по иск, с правно основание чл. 150 СК, от Х. И. В., като майка и законен представител на малолетното дете А. С.ов К., против С. К. Ш., за увеличаване на присъдена месечна издръжка, определена с влязло в законна сила съдебно решение по ГД № 2604/2016 г., по описа на РС Шумен.

Ищцата обосновава съществуващия за нея правен интерес от провеждане на осъдителния иск, твърдейки, че с влязло законна сила Решение по ГД № 2604/2016 г. по описа на РС Шумен, ответникът е осъден да заплаща месечна издръжка за малолетното дете в размер на 120 лв. Намира, че от постановяване на решението е изминал период повече от 5 години, в който са се изменили и обстоятелствата, както и условията в икономически аспект в страната. Твърди, че бащата живее в чужбина и има възможност да плаща тази сума. Моли съдът да постанови решение с което да увеличи постановената с решение по ГД № 2604/2016 г., по описа на РС Шумен, месечна издръжка за детето от 120 лв. на 200 лв. платима чрез неговата майка и законен представител, считано от датата на депозиране на исковата молба – 15.03.2022 г., ведно със законовата лихва за всяка закъсняла вноска, до настъпване па законови основания за изменение или прекратяване па издръжката. С молба рег.№ 8563/27.06.2022 г. прави искане за изменение на иска по реда на чл.214 ГПК от 200 лв. на 250 лв. Претендира разноски.

В предоставения по чл. 131 ГПК срок, ответникът, чрез назначения му особен представител, счита искът за допустим и основателен. Намира, че претендираният размер, с оглед възрастта на детето, е около минимума, поради което следва да бъде уважен.

В открито съдебно заседание страните чрез представителите си, ищецът поддържа исковата молба, а ответникът поддържа отговора.

Контролиращата страна Д „СП“ Шумен, не се явява и не се представлява.

Съдът, след като взе предвид допуснатите и приети по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

От представеното Удостоверение за раждане на А. С.ов К. /л. 3/, издадено въз основа на Акт за раждане № 0303/07.03.2011 г., по описа на Община Шумен, се установява, че родители на детето са: Х. И. В. – майка и С. К. Ш. – баща. От изисканото гр.д.№ 2604/2016 г. по описа на РС Шумен се установява, че с решение № 225/11.04.2017 г. ответникът е осъден да заплаща месечна издръжка в размер на 120 лв. От приетата по делото Справка за доходи на страните по делото, издадена от ТД НАП гр. Варна /л. 65/, се установява, че ответникът няма деклариран осигурителен доход. Ищцата също не се осигурява. От изискания Социален доклад се установява, че детето живее със своята майка, която полага основни грижи за него. Майката притежава необходимите жилищни условия и задоволява потребностите на детето от ежедневни грижи, храна, облекло. Има подкрепата на съжителя си и другото им дете А., която е на пет години. Детето посещава училище и е в пети клас. Няма особености в режима на отглеждане на детето, няма ангажименти извън училище. От ангажираните по делото гласни доказателства, посредством разпит на свидетеля А. И.ов А. – съжител на ищцата, кредитирани, при условията на чл. 172 ГПК, с оглед евентуално заинтересованост от изхода на делото, се установява, че непосредствените грижи за детето полага майката и той. Не са подпомагани от разширения кръг на семейството.

Представени са и други неотносими към правния спор писмени доказателства

Съдът, въз основа на установеното, като съобрази становищата на страните и нормативните актове, регламентиращи процесните отношения,

преценени поотделно и в съвкупност, извежда следните правни изводи:

Изменение на предходно определената издръжка следва да бъде допуснато при наличие на изменение на обстоятелствата, въз основа на които тя е присъдена в определен размер. Следователно основателността на предявената искова претенция, с правно основание чл. 150 СК, се обуславя от настъпването на трайни съществени промени в нуждите на детето или във възможностите на дължащия издръжка родител, след определяне на предходната издръжка, като се отчетат и възможностите на родителя, полагащ грижи за детето.

В разглеждания случай, от присъждането на издръжката на детето до инициране на настоящото производство е изминал времеви период от шест години, през който безспорно са настъпили изменения на икономическа обстановка в страната и в нуждите на детето, при които е присъдена предходната издръжка. От една страна настъпилите изменения на икономическа обстановка в страната са намерили отражение в определения със закон минимален размер на издръжка, за който съдът следи служебно и чийто размер при предявяване на исковата молба възлиза на 177.50 лева. От друга страна несъмнено, с оглед възрастта на детето /навършило 11 години/, е нараснала нуждата от средства за образование, което е предпоставка и база за неговото пълноценно развитие, поради което са необходими повече средства за учебни помагала и мероприятия, както и от облекло, храна и други текущи разходи, налагани от ежедневието на дете от неговата възраст.

Предвид изложеното следва да се приеме, че е налице промяна в обстоятелствата, при които е бил определен размера на досегашната издръжка, поради което само на това основание съдът приема, че предявеният иск се явява доказан по основание.

Размерът на издръжката, съгласно разпоредбата на чл. 142, ал. 1 СК, се определя от нуждите на лицето, което има право на издръжка и възможностите на лицето, което я дължи. С ПМС № 286/19.08.2021 г. е определен праг на бедност за 2022 г. в размер на 413 лв. месечно. От този размер нагоре следва да бъде определен размерът на издръжката за едно дете, съобразно Конвенцията за правата на детето /Приета от ОС на ООН на 20.11.1989 г. Ратифицирана с решение на ВНС от 11.04.1991 г. - ДВ, бр. 32 от 23.04.1991 г., обн., ДВ, бр. 55 от 12.07.1991 г., в сила от 3.07.1991 г./ В

същата е признато правото на всяко дете на жизнен стандарт, съответстващ на нуждите на неговото физическо, умствено, духовно, морално и социално развитие. В чл. 27 ал. 2 от същата е посочено, че родителят/родителите или другите лица, отговорни за детето, имат първостепенна отговорност да осигурят в рамките на своите способности и финансови възможности условията за живот, необходими за развитието на детето. Съгласно Конвенцията задължението на родителя е не само по отношение на задоволяване на неговите първостепенни физически потребности, но и по отношение задоволяването на неговите умствени, духовни, морални и социални потребности, във връзка с осигуряване на развитие на детето. Съдът намира, че постановлението за определяне на праг на бедност, макар да не може да служи, като база за определяне на количеството средства, нужни на едно дете, тъй като този показател не е съобразен с изискванията на Конвенцията за правата на детето, все пак е минимума, необходим за едно лице за физическото му оцеляване.

От приетите по делото писмени доказателства, се установява че ответникът е трудоспособен и вероятно реализира доход, като е в състояние да поеме по-висок от предходно определения размер издръжка. При това положение, предвид възрастта на детето и неговите нужди, както и материалните възможности на родителите, съдът намира, че за издръжката на детето е необходима минимум сумата 350 лв. месечно, от която бащата, отчитайки, че няма задължения към други лица, следва да плаща издръжка в размер на 200 лв., а останалата част, ведно с непосредствените грижи, да се поеме от майката. Съдът намира, че подобен размер на издръжка няма да представлява затруднение за ответника. Увеличеният размер на издръжката следва да се дължи, считано от датата на предявяване на иска – 15.03.2022 год..

С оглед изложеното съдът намира, че искът е основателен.

Относно разноските: При този изход на делото, съгласно разпоредбата на чл. 69, ал. 1, т. 7 ГПК вр. чл. 1 от Тарифата за държавните такси по ГПК, при иск за периодични платежи за неопределено време, дължимата държавна такса е в размер на 4 % върху сборът на платежите за три години. В процесния случай в тежест на ответника следва да бъдат възложени за плащане в полза на Държавата, към бюджета на съдебната власт, по сметка на

РС Шумен, с IBAN BG 20 BUIN 7014 3130 2030 14, при ТБ „Алианц България“ АД – Шумен, 4 % върху сбора на увеличения размер на платежите за три години в размер на 115.20 лева, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, както и 400 лева възнаграждение за особен представител, определени на основание чл. 21 от Наредба № 1/2004 г., за минималните размери на адвокатските възнаграждения, платени от бюджета съда, и 5 лева такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист. Искането на ищцата, за присъждане на разноси по делото, придружено с доказателства за действително реализирани такива под формата платено възнаграждение за защита и съдействие от един адвокат в размер на 580 лева, е основателно, поради което следва да бъде уважено, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

На основание 242, ал. 1 ГПК, съдът следва да постанови предварително изпълнение на решението, в частта относно присъдената издръжка.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

Изменя размера на постановената по ГД № 2604/2016 год., по описа на Районен съд - гр. Шумен издръжка, дължима от С. К. Ш., с ЕГН: ***** и адрес: ***, в полза на малолетното дете А. С.ов К., с ЕГН: *****, чрез неговата майка и законен представител Х. И. В., с ЕГН: ***** като я увеличава от 120,00 лв. на 200,00 лв. (двеста) лева, считано от датата на предявяване на исковата молба – 15.03.2022 г., с падеж - първо число на текущия месец, за който се дължи, ведно със законната лихва при забава, до настъпването на законно основание за нейното изменяване или прекратяване, на основание чл. 150 вр. чл. 143, ал. 2 СК.

Постановява предварително изпълнение на решението, в частта относно присъдената издръжка, на основание чл. 242, ал. 1 ГПК.

Осъжда С. К. Ш., с ЕГН: ***** и адрес: ***, да плати в полза Х. И. В., с ЕГН: *****, разноси за платено възнаграждение за защита и съдействие от един адвокат, в размер на 580.00 (петстотин и осемдесет) лв., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

Осъжда С. К. Ш., с ЕГН: ***** и адрес: ***, да плати в полза на Държавата, към бюджета на съдебната власт, по сметка на РС Шумен, с IBAN

BG 20 BUIN 7014 3130 2030 14, при ТБ „Алианц България“ АД – Шумен, сумата 115,20 (сто и петнадесет лева и 20 ст.) лева, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, както и 400 (четиристотин) лева възнаграждение за особен представител, определени на основание чл. 21 от Наредба № 1/2004 г., за минималните размери на адвокатските възнаграждения, платени от бюджета съда и 5.00 лева такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

Препис от настоящото решение да се връчи на страните заедно със съобщението за постановяването му, на основание чл. 7, ал. 2 ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Шуменски окръжен съд, в двуседмичен срок от 17.10.2022 г., на основание чл. 315, ал. 2 ГПК.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____